

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

15. Quando Indulgentia largitur per dies, & annos quomodo intelligenda
est? Ex part. 5. tract. 12. res. 39.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

in Aue Maria, visitado la Iglesia, porque con vna misera obra se puede satisfazer à diuersas obligaciones. Sic ille, & alij à me adducti. Et hanc sententiam probabilem esse docet etiam Gobat, *vbi supra, num. 113*, ex qua probabiliter inferit, quo qui habet numismata, quorum alterum Indulgentiis quinque Sanctorum, alterum S. Caroli Borromaei, sit prae-ditum, quoties communicat, oratque pro fidelibus defunctis, potest duas animas liberare è Purgatorio, iuxta opinionem Henriquez & aliorum. Et si ille dies, quo communicat fit Dominica Communionis Generalis, liberabit, tertiam animam. Deinde Sacerdos habens numisma affectum tam Indulgentiis quinque Sanctorum, quam extraordinariis ab Urbano VIII. concessis liberat, iuxta eandem opinionem Henriquez, tres animas è Purgatorio; quando sacrum facit in solemnibus festiuitatibus recensitis in breui. Postremum, qui in festo gloriosi Patriarchae Ignatii pro Indulgentia tunc lucrandi communicat, potest statim biduo post, id est secundo Augusti, obtinere Indulgentiam plenariam in festo Portiunculae ab ipso Christo Domino, Seraphico Patri Francisco concessam, esto non iterum communicet, aut confiteatur si non sit sibi conscius peccati mortalis.

4. Nec deseram hic etiam apponere id, quod obseruat Gobat *part. 2. cap. 28. q. 72. num. 513*, quod quoties Sacerdos habens secum imaginem, Medallium &c. affectum Indulgentiis quinque Sanctorum, sacrificat in Altari priuilegiato; primam ratione Altaris Priuilegiati; secundam ratione concessionis, qua fit expressè in §. 1. Indulgentiarum quinque Sanctorum, tertiam ratione concessionis qua fit §. 13. earundem Indulgentiarum; nam illic dicitur, omnes indulgentias, ea formula seu breui concessas, posse applicari per modum suffragij animabus Purgatorij: ergo Indulgentiam plenariam, quam sibi ipsi potest sacrificans acquirere iuxta *citat. §. 1.* poterit per modum suffragij applicare tertiae animae. Quod si habeat insuper Indulgentias extraordinarias ab Urbano VIII. concessas, faciatque sacrum aliquo ex diebus in formula harum Indulgentiarum nominatis, poterit secundum sententiam superius allatam ex Lezana, & aliis contra Pasqualigum & alios; poterit inquam quartam animam illis poenis eximere, & quintam, si praeterea adhuc habeat Indulgentias S. Caroli iuxta §. 17. illarum Indulgentiarum. Et ideò hæc aded particularia commemoro, quia non dubito, quin multi has doctrinas in vsum redigerent, si nosset esse probabiles. Ita Gobat. Vide etiam Quintanaduenciam, in *Theolog. Moral. tom. 1. in Append. tract. 9. dub. 6. num. 8.* vbi me citato vtramque sententiam ex dictis tamquam probabilem adducit.

RESOL. XV.

Qua Indulgentia largitur per dies, & annos, quomodo intelligenda est? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 39.

§. 1. **S**uppono contra Cordubam *lib. 5. de Indulg. quest. 32.* & alios non esse intelligendos de diebus & annis Purgatorij, videlicet vt tot anni ex Poena Purgatorij remittantur, quot in Indulgentia exprimuntur, sed per dies, & annos intelliguntur dies & anni poenitentiae praesentis vitae. Hinc si alicui esset imposita poenitentia vt ieiunet 40. diebus siue continuando siue interpolando, si iste lucrabitur Indulgentiam 40. dierum, erit absolutus ab illa poenitentia. Hinc si alicui daretur poenitentia vt per annum ieiunet vel se disciplinet qualibet sexta feria, & sic in toto anno, essent 52. dies, si iuste lucrabitur Indulgentiam 52. dierum, absoluetur ab illa poenitentia actuali. Hinc si alicui

data est poenitentia vt ieiunet per duos annos alternis diebus, id est, vna die sic, altera vero non, & sic consequenter faceret vnum annum continuum, tunc lucrando vnum annum continuum Indulgentiae, absolutus erit ab illo vinculo, quia intentio imponentis est, vt ille ieiunet per dies 365. Et hæc omnia docet Faustus *de Indulg. lib. 2. quest. 153. & 155.* cui addit Hieronymum Rodriguez *in compend. q. regul. ref. 77. num. 85.* vbi sic ait: Indulgentia tot dierum, vel annorum intelligitur primò & principaliter de diebus & annis huius vitae, & de poenitentis in hoc saeculo iniunctis, vel iniungendis, & secundariò de poenis Purgatorij respondentibus in tanto, vt maiori, aut minori tempore illis annis, & poenitentis huius vitae. Itaque tantum poenarum in Purgatorio remittitur per Indulgentiam tot dierum & annorum poenitentiae, ac remissionis de iniunctis sine limitatione datam, quantum remitteretur, si poenitens in hac vita sufficienter poenitentiam egisset illis diebus, aut annis, quibus secundum legem & iustitiam Dei ac Canones Ecclesiae poenitere deberet. Ita ille. Sed circa praesentem quaestionem ne deseras videre Iacobum Granadum *in 3. part. de Sacram. contr. 12. tractat. 1. disputat. 3. numero 1. & seq. & Villalobum in summa, tom. 1. tract. 16. diff. 9. num. 6. & 7.*

RESOL. XVI.

An si quis sumat Indulgentiam plenariam liberetur ab onere implendi poenitentiam poenalem à Confessione impositam?

Et an hoc intelligi debeat de poenitentia, qua non sit praeseruatua? Ex p. 5. tr. 12. Ref. 3.

§. 1. **A**liter quam alij, philosophatus est circa praesentem quaestionem insignis Theologus Societatis, Iesu Gregor. de Valent. & idem negatiuum sententiam mordicus tenet *tom. 4. disp. 7. quest. 20. punct. 3. §. sunt autem.* Primò, quia obligatio implendi poenitentiam est iuris diuini, vt constat ex Trident. *sess. 14. cap. 3.* dicente, satisfactionem prout est in poenitentia requirit ad integritatem Sacramenti ex diuina institutione. Ita Summus Pontifex non potest abrogare ius diuinum, ergo nec relaxare poenitentiam à Confessione impositam. Confirmatur quia satisfactio poenitentis pertinet ad integritatem confessionis. Ergo, Deinde, si contraria sententia vera esset, nunquam tenerent homines adimplere poenitentiam, sed posset consequi Indulgentiam aliquam loco illius, cum innumeræ suppetant id, quod non reputare absurdum, mihi videtur, ait Valentia, absurdissimum. Cæteras rationes penes ipsum videbis, & ita nouissimè hanc opinionem docet etiam Andreas Duallius *in part. 2. D. Thomae tract. de Indulg. quest. unica art. 8.* ad illum, & non pigebit. Vide etiam Nugnum *in addit. ad 3. part. q. 15. art. 1.*

2. Verum non est recedendum ab affirmatiua sententia asserente effectum Indulgentiae esse liberare hominem ab obligatione implendi poenitentiam iniunctam à Confessione. Et ita docent communiter Doctores, quos ad fatietatem nominatim contra Valentiam adducit Tannerus *in Theolog. Scholast. tom. 4. disput. 6. qu. 8. dub. 4. numero 76.* & Iacobus Granadus *in 3. part. de Sacram. contron. 12. tractat. 1. disputat. 4. numero 5.* Faustus *de Indulg. lib. 2. quest. 153. & Ludouicus à Cruz in Bulla Cruz. disput. 1. c. 8. dub. 1. num. 15.* & debet intelligi de poenitentia, quae non sit praeseruatua. Ratio est, quia licet inungere aliquam satisfactionem, seu poenitentiam, & illam implere, sit ex iure diuino, & propterea nullus praeter ipsum Deum videatur in ea re dispensare posse. Verum